

- 2) współpraca w upowszechnianiu wyników prac, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b);
- 3) prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych nie stanowiących części składowych problemów (zwanych niepełnymi cyklami rozwojowymi), a w szczególności prac rozpoznawczych o charakterze stosowanym lub poznawczym;
- 4) prowadzenie działalności ogólnotechnicznej, w tym prac z zakresu normalizacji, typizacji, szkolenia, informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej, ochrony patentowej oraz popularyzacja osiągnięć nauki i techniki.

3. W razie gdy w określonych problemach ośrodek nie może objąć pełnego cyklu rozwojowego, obowiązany jest zapewnić realizację tego cyklu w drodze kooperacji z właściwymi specjalizowanymi jednostkami i przedsiębiorstwami produkcyjnymi.

4. Udział prac prowadzonych w ośrodku w pełnym cyklu rozwojowym w stosunku do całości prac wykonywanych przez ośrodek, mierzony liczbą roboczo-godzin, ustala jednostka nadzorująca ośrodek, z tym że udział ten nie może być mniejszy niż 50%.

§ 6. 1. Ośrodek działa na podstawie statutu nadanego przez ministra w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki.

2. Statut określa:

- 1) nazwę, siedzibę oraz jednostkę nadzorującą ośrodek,
- 2) przedmiot i szczegółowy zakres działania ośrodka,
- 3) organy ośrodka i ich uprawnienia.

3. W uzasadnionych wypadkach mogą być tworzone oddziały ośrodka poza jego siedzibą.

§ 7. Organami ośrodka są:

- 1) dyrektor,
- 2) rada naukowo-techniczna,
- 3) kolegium.

§ 8. 1. Na czele ośrodka stoi dyrektor, który zarządza ośrodkiem jednoosobowo przy pomocy swoich zastępców.

2. Wewnętrzna struktura organizacyjną ośrodka ustala jego dyrektor.

3. Wewnętrzna struktura organizacyjna powinna przewidywać m. in. tworzenie na określony czas zespołów tematycznych oraz stałych pracowni specjalistycznych o charakterze naukowo-usługowym lub techniczno-usługowym.

4. Struktura organizacyjna zarządu ośrodka powinna uwzględniać podział na następujące komórki organizacyjne:

- 1) działy — zatrudniające co najmniej 9 pracowników wraz z kierownikiem działu,
- 2) sekcje — zatrudniające co najmniej 4 pracowników wraz z kierownikiem sekcji.

§ 9. 1. Dyrektora ośrodka powołuje minister lub w imieniu ministra dyrektor zjednoczenia.

2. Zastępców dyrektora ośrodka i głównego księgowego powołuje kierownik jednostki nadrzędnej na wniosek dyrektora ośrodka.

§ 10. 1. W ośrodku działa rada naukowo-techniczna jako organ opiniodawczy i doradczy ośrodka w zakresie działalności naukowo-badawczej i rozwojowej.

2. Przewodniczący i członkowie rady naukowo-technicznej są powołani przez ministra.

3. W ramach rady naukowo-technicznej ośrodka działa komisja naukowa, która spełnia funkcje rady naukowej instytutu naukowo-badawczego.

4. Organizację i tryb pracy rady naukowo-technicznej i komisji naukowej określa regulamin ustalony przez radę i zatwierdzony przez dyrektora ośrodka.

5. Skład rady naukowo-technicznej i liczbę jej członków określa statut ośrodka.

§ 11. 1. Organem doradczym dyrektora ośrodka w zakresie spraw związanych z kierowaniem działalnością tego ośrodka oraz jego gospodarką i administracją jest kolegium ośrodka.

2. W skład kolegium wchodzi:

- 1) dyrektor ośrodka jako przewodniczący,
- 2) zastępcy dyrektora ośrodka, główny księgowy, kierownicy oddziałów, przedstawiciel rady zakładowej oraz w szczególnie uzasadnionych wypadkach inne osoby.

3. Powołanie kolegium oraz zakres i tryb działania określa statut ośrodka.

4. Organizację i tryb pracy kolegium określa regulamin ustalony przez kolegium i zatwierdzony przez dyrektora ośrodka.

§ 12. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego wyda instrukcję regulującą zasady sprawozdawczości ośrodków oraz odpowiednio uwzględni ośrodki w ramach ogólnej sprawozdawczości.

§ 13. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym wprowadzenie zasad niniejszej uchwały w spółdzielczości.

§ 14. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministrowi Finansów, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

341

UCHWAŁA Nr 192 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 listopada 1970 r.

w sprawie warunków pracy i zasad wynagradzania pracowników ośrodków badawczo-rozwojowych.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały mają zastosowanie do pracowników zatrudnionych w ośrodkach badawczo-rozwojowych:

- 1) powstałych w następstwie połączenia instytutów naukowo-badawczych, centralnych laboratoriów, biur projektów, biur konstrukcyjnych, biur technologicznych, zakładów badań i doświadczeń i innych jednostek rozwojowych,

2) nowo tworzonych zgodnie z przepisami uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1970 r. w sprawie tworzenia i zasad działania ośrodków badawczo-rozwojowych (Monitor Polski Nr 43, poz. 340).

2. Właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może zastosować przepisy uchwały do poszczególnych jednostek bazy naukowo-badawczej i rozwojowej, które decyzją ministra, wydaną za zgodą Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki, będą przekształcone w ośrodek badawczo-rozwojowy.

3. Ustala się tabelę stanowisk i miesięcznych wynagrodzeń zasadniczych pracowników umysłowych, zatrudnionych w ośrodkach badawczo-rozwojowych, zwanych dalej „ośrodkami”, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

4. Wymagania kwalifikacyjne dla pracowników ośrodków określi w formie wytycznych Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki zgodnie z zasadami obowiązującymi w jednostkach, z których tworzone są ośrodki badawczo-rozwojowe.

5. Ministrowie za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac mogą uzupełniać tabelę, o której mowa w ust. 3, nowymi stanowiskami, określając dla nich wynagrodzenie zasadnicze oraz wymagania kwalifikacyjne, przy zachowaniu właściwych proporcji do wynagrodzenia i wymagań przewidzianych dla innych stanowisk.

§ 2. 1. Pracownicy naukowo-badawczy są zatrudniani w ośrodkach na zasadach przewidzianych w art. 39 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129).

2. Pracownicy naukowo-badawczy otrzymują miesięczne uposażenie zasadnicze zgodnie z przepisami §§ 4, 7, 8 i 18 oraz dodatek za kierownictwo na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. z 1961 r. Nr 43, poz. 226 i z 1970 r. Nr 30, poz. 249). Samodzielni pracownicy naukowo-badawczy otrzymują ponadto dodatek za wysługę lat na zasadach określonych w § 5 powołanego rozporządzenia.

3. Pracownikom, o których mowa w ust. 2, zatrudnionym w ośrodku, przysługuje zwiększone uposażenie zasadnicze za podwyższoną tygodniową normę czasu pracy. Zasady zwiększenia uposażenia zasadniczego ustali Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki.

4. Pracownikom naukowo-badawczym przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego oraz zaopatrzenia emerytalnego według zasad obowiązujących tę kategorię pracowników w instytutach naukowo-badawczych.

5. Pracownikom naukowo-badawczym okres pracy w ośrodku zalicza się do stażu pracy na równi z okresem pracy w instytucji naukowo-badawczej.

6. Pracownicy przechodzący z instytutów do pracy w ośrodku zachowują prawo do ulgowych przejazdów kolejowych na zasadach określonych dla pracowników państwowych. Prawo to przysługuje również samodzielnym pracownikom naukowo-badawczym przenoszonym służbowo do pracy w ośrodku z instytucji, w której korzystali ze zniżki kolejowej.

7. Pracownicy naukowo-badawczy, którzy zostaną zatrudnieni na stanowiskach określonych w tabeli stanowiącej załącznik do uchwały, otrzymują miesięczne wynagrodzenie zasadnicze w wysokości określonej w tej tabeli dla danego stanowiska bez zwiększenia uposażenia, o którym mowa w ust. 3.

8. W wypadku, o którym mowa w ust. 7, samodzielni pracownicy naukowo-badawczy otrzymują dodatek za wysługę lat w wysokości:

- 1) 250 zł miesięcznie po 5 latach pracy,
- 2) 450 zł miesięcznie po 10 latach pracy,
- 3) 700 zł miesięcznie po 15 latach pracy

na stanowisku samodzielnego pracownika naukowo-badawczego.

§ 3. Pracownikom ośrodków, z wyjątkiem pracowników naukowo-badawczych, przysługują dodatki za wysługę lat oraz inne świadczenia wynikające z przepisów szczególnych na zasadach obowiązujących w biurach projektów pracujących na rzecz danej branży, z tym że w razie przysługiwania deputatów węglowych, deputaty te przysługują wyłącznie w formie ekwiwalentu pieniężnego.

§ 4. 1. Pracownicy ośrodków zatrudnieni przy pracach badawczo-rozwojowych i wdrożeniowych otrzymują miesięczny dodatek za posiadanie stopnia naukowego w wysokości:

- 1) posiadający stopień doktora — 300 zł,
- 2) posiadający stopień doktora habilitowanego albo tytuł profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego — 600 zł.

2. Dodatek określony w ust. 1 przysługuje od dnia pierwszego najbliższego miesiąca po podjęciu uchwały o nadaniu stopnia lub tytułu, z tym że wypłata następuje po zatwierdzeniu uchwały, jeżeli zatwierdzenie jest wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

3. Pracownikowi przysługuje tylko jeden dodatek za posiadanie stopnia naukowego.

§ 5. 1. Pracownikom ośrodków zatrudnionym w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych co najmniej przez 100 godzin w miesiącu przysługują dodatki w wysokości:

- 1) od 150 zł do 250 zł miesięcznie przy I grupie szkodliwości,
- 2) od 250 zł do 350 zł miesięcznie przy II grupie szkodliwości,
- 3) od 350 zł do 450 zł miesięcznie przy III grupie szkodliwości.

2. Szczegółowy wykaz prac, których wykonywanie stanowi podstawę do przyznania dodatku określonego w ust. 1, wysokość tego dodatku w zależności od grupy szkodliwości oraz zasady wypłacania dodatku ustala właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i zarządami głównymi właściwych związków zawodowych po zasięgnięciu opinii właściwej wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej.

§ 6. 1. Robotnicy zatrudnieni w ośrodkach są wynagradzani według tabel płac godzinowych obowiązujących w branży, na której rzecz pracuje ośrodek, określonych w układach zbiorowych pracy lub innych przepisach.

2. W uzasadnionych wypadkach właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego może zastosować najwyższą z tabel płac godzinowych stosowanych w jednostkach łączonych, jeżeli jest ona wyższa od tabel płac godzinowych, o których mowa w ust. 1.

§ 7. 1. Pracownicy zatrudnieni w ośrodkach otrzymują premię za wykonanie ustalonych w planie prac badawczych tematów związanych z wprowadzeniem nowych rozwiązań z dziedziny postępu techniczno-ekonomicznego i organizacyjnego oraz mogą otrzymywać nagrody z funduszu efektów wdrożeńowych.

2. Premie i nagrody dla pracowników ośrodków ustala się i wypłaca na zasadach określonych w przepisach o uposażeniu pracowników instytutów naukowo-badawczych.

3. Jeżeli w jednostkach wchodzących w skład ośrodka, w których fundusz premiowy i wysokość premii indywidualnej przekracza granice przewidziane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych, pracownicy mogą otrzymywać premie w wysokości określonej odpowiednimi przepisami dla tych jednostek.

§ 8. Do pracowników ośrodków stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 wraz z późniejszymi zmianami).

§ 9. 1. Maszynistki zatrudnione w halach maszyn oraz kierownicy hal maszyn, poza wynagrodzeniem zasadniczym, otrzymują premie według zasad określonych w uchwale Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie premiovania maszynistek (Monitor Polski Nr A-125, poz. 1545).

2. Zasady wynagradzania maszynistek zatrudnionych poza halą maszyn, telefonistek i pracowników obsługi są ustalane na zasadach określonych przez Przewodniczącego

Komitetu Pracy i Plac dla pracowników obsługi zatrudnionych w przedsiębiorstwach.

§ 10. Dyplomowani bibliotekarze i dyplomowani pracownicy dokumentacji naukowej oraz pracownicy służby bibliotecznej zatrudnieni w ośrodkach wynagradzani są według zasad obowiązujących te kategorie pracowników w instytucjach naukowo-badawczych.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1970 r. (poz. 341).

TABELA STANOWISK I MIESIĘCZNYCH WYNAGRODZEŃ ZASADNICZYCH PRACOWNIKÓW OŚRODKÓW BADAWCZO-ROZWOJOWYCH

Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie zasadnicze w zł od — do
1	2	3
1	Dyrektor	5.000—6.500
2	Zastępca dyrektora Kierownik oddziału zamiejscowego	4.500—6.000
3	Starszy projektant Specjalista do spraw Starszy konstruktor Członek zespołu sprawdzającego	3.500—5.000
4	Projektant Konstruktor Starszy kalkulator	2.600—4.000
5	Rzeczoznawca do spraw przeciwpożarowych, sanitarno-epidemiologicznych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy	3.500—4.500
6	Starszy asystent projektanta Starszy asystent konstruktora Starszy asystent laboratoryjny Kalkulator	2.200—3.000
7	Asystent projektanta Asystent konstruktora Asystent kalkulatora Asystent laboratoryjny	1.600—2.400
8	Kierownik działu technicznego Kierownik działu ekonomicznego Kierownik ośrodka informacji technicznej i ekonomicznej Kierownik laboratorium	3.200—4.200
9	Zastępca kierownika działu technicznego Zastępca kierownika działu ekonomicznego Zastępca kierownika ośrodka informacji technicznej i ekonomicznej Radca prawny	2.700—3.500
10	Kierownik sekcji technicznej Kierownik sekcji ekonomicznej Kierownik sekcji informacji technicznej i ekonomicznej Starszy inspektor do spraw wycen	2.500—3.300
11	Starszy referent techniczny Starszy referent ekonomiczny Dokumentalista-inspektor Tłumacz Starszy mistrz	2.300—3.000
12	Referent techniczny Referent ekonomiczny Referent prawny Inspektor do spraw wycen Dokumentalista-informator Mistrz	2.000—2.700
13	Kierownik pracowni pomocniczej (wykończeniowej)	1.800—2.700
14	Młodszy referent techniczny (pomoc techniczna) Młodszy referent ekonomiczny Laborant	1.300—1.800

Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie zasadnicze w zł od — do
1	2	3
15	Główny księgowy	3.300—4.300
16	Zastępca głównego księgowego	2.700—3.500
17	Kierownik działu finansowego i księgowego Kierownik działu administracyjnego Kierownik działu kadr	2.500—3.300
18	Kierownik sekcji finansowej (księgowości) Starszy rewident Kierownik sekcji kadr	2.300—3.000
19	Rewident Starszy księgowy Starszy inspektor kadr	2.000—2.700
20	Starszy referent administracyjny Księgowy Inspektor	1.500—2.000
21	Kierownik magazynu	1.700—2.400
22	Kierownik kancelarii głównej Kierownik hali maszyn	1.300—1.800
23	Referent administracyjny Kasjer Magazynier	1.300—1.800
24	Sekretarka Rachmistrz Kontysta	1.000—1.600
25	Młodszy magazynier Młodszy referent administracyjny	1.000—1.400
26	Starsza maszynistka w hali maszyn	1.000—1.300
27	Maszynistka w hali maszyn	950—1.200

1. Kierownicy pracowni, kierownicy zakładów, generalni projektanci i generalni konstruktorzy oraz główni projektanci i główni konstruktorzy otrzymują wynagrodzenie zasadnicze określone dla starszego projektanta (starszego konstruktora) pod lp. 3 oraz dodatek funkcyjny w wysokości:

- 1) kierownik pracowni, kierownik zakładu, generalny projektant, generalny konstruktor 400—500 zł,
- 2) główny projektant i główny konstruktor 200—300 zł.

W razie pełnienia przez pracownika więcej niż jednej funkcji przysługuje mu tylko jeden dodatek funkcyjny.

2. Powołanie pracownika na stanowisko „specjalista do spraw” wymaga uzyskania zgody jednostki nadrzędnej.